

Posudek oponenta magisterské diplomové práce

Autor práce: Mgr. Monika Tintěrová

Název práce: Cesta k autorství

Oponent: MgA. Hana Malaníková, Ph.D.

Monika Tintěrová koncipuje svou diplomovou práci jako exkurz do minulých i současných podob své autorské tvorby. Žene ji přitom upřímná snaha dobrat se poznání, jaká je její vlastní cesta k autorství, kudy vede, kam míří a kde se právě teď na této cestě nachází. Na úvod si pokládá mnoho variant otázek *Jak tvořím?*, *Proč tvořím?*, *Jaká jsou moje témata?*. Následuje velmi pozorná a sebe-uvědomovaná reflexe rozčleněná do pěti kapitol a čtyř exkurzů. Ony exkurzy nás postupně seznámí se čtyřmi autorskými počiny, které vymezují autorčinu dosavadní tvůrčí praxi: jde o básnický debut **Starý paní mají v ústech porcelán**, rozepsanou novelu **Jako jeden den**, první dva autorské divadelní pokusy **Relationships** a **The Living Room – Exploring Intimacy** a konečně tři autorské prezentace vytvořené na KATaP a nazvané **Smutná**, **Bundička** a **Mišpacha Afterglow**. Diplomantka se tak na výpravě do krajin vlastního autorství dostane až k těm nejčerstvějším zkušenostem z přípravy závěrečné autorské prezentace, která se ve školním divadle DISK odehrála teprve před třemi týdny.

Z povahy věci je těžké analyzovat a interpretovat vlastní dílo či autorský styl. Vždy tu latentně hrozí střet zájmu mezi autorem reflektujícím a autorem reflektovaným. Monice se celkem daří zůstat v textu nad věcí, a přitom při věci. Pomáhá si v zásadě dvěma prostředky: tím prvním jsou časté odkazy na bibliografické prameny, a tedy hledání odkazů a kontextů. Text je jimi protkán opravdu hustě, místy možná až se zbytečnou obavou o formální naplnění standardů akademické práce (to když se odkazuje na definici pojmu „rekvizita“ v teatrologickém slovníku).

Druhým prostředkem, jak nespadnout do pasti sebe-výkladu, je nápadité řešení v podobě rozhovoru *sama se sebou*, respektive se svým alter egem v roli Kritika. Tento experiment uplatnila autorka jen ve třetí kapitole, v rámci Exkurzu I. – a já se pak při čtení dalších kapitol práce nedokázala odpoutat od představy, jak by to asi mohlo vypadat, kdyby nešlo jen o jednorázový nápad, ale o koncepční, formotvorný prvek...

Autorka prokazuje své literární nadání na každé stránce a vede nás členitým terénem vyznávání se ve svém (a ze svého) autorství čtivě a kreativně. Jedinou otázkou tak mám nad tím, zda ji výchozí teze – totiž že konec studií na KATaP znamená i konec jedné autorské etapy – nesvádí k příliš uzavřeným formulacím. Ke snaze dojít k nějakým závěrům, protože diplomová práce přece nějaký závěr mít musí... jenže tato starost o nalézání odpovědí se skoro hmatatelně vzpírá procesualitě tvorby a dynamické povaze autorství. Mně se totiž autorčina práce zdá nejsilnější a nejpřesvědčivější právě tam, kde zůstává v rovině formulování co nejpřesnějších otázek, rozkrývání rozporů a detailního pozorování toho „co jsem to tvořila a jak“. A čtenářům bych rozhodně doporučila číst ji odzadu – tedy nejprve od ukázek autorčiny básnické a prozaické tvorby, která jsou sice do práce vložena jako přílohy, jenže ve skutečnosti tvoří její jádro a podstatu.

Po formální stránce je DP v pořádku a splňuje všechny náležitosti. Diplomantka osvědčila, že umí pracovat s odbornou literaturou.

Diplomovou práci Moniky Tintěrové vřele doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm B.

Doplňující otázky:

- 1) Na KATaP je herecká propedeutika koncipována na základě dialogického jednání. Co se tou formulací „na základě“ podle vás myslí?
- 2) Kterým směrem se Monika-autorka chce vydat dál? Která témata, formáty či výzvy ji do budoucna nejvíc lákají?

MgA. Hana Malaníková, Ph.D.